

[Finansministeren.]

ubegrænset solidarisk for sparekasselånet, og der var til sikkerhed for grundejerforeningen på hvert af medlemmernes ejendom tinglyst en servitut som pantstiftende for et beløb svarende til de enkelte medlemmers anparter af lånet.

Hvis det enkelte medlem af en forening således ved udstedelsen af et gælds brev påtager sig en egentlig selvstændig og aktuel gældsforpligtelse over for foreningen, er det fuldt ud i overensstemmelse med det i indledningen nævnte princip, at det enkelte medlem selv har mulighed for at udnytte fradragsretten for erlagte renter.

Den ønskede ligestilling mellem grundejere, der optager personlige lån eller fælleslån, kan således tilvejebringes ved, at en ejer på den anførte måde selv påtager sig gældsforpligtelsen, og jeg finder derfor ikke anledning til at søge nogen lovændring gennemført.

Af *Gunner Bauksgaard* til indenrigsministeren (24. juli 1972):

„Vil ministeren lade foretage en undersøgelse af jordemoderbehovet efter 1. april 1973 og eventuelt gå ind for, at der oprettes en afdeling af jordemoderskolen i Jylland?“

Begrundelse.

Ifølge en artikel i *Jyllands-Posten* den 23. juli 1972 har professor Mogens Osler, rigshospitalet, udtalt, at det er uholdbart, at der kun uddannes 30 jordemødre om året.

Den nye jordemoderlov træder i kraft 1. april 1973. Der vil da opstå et behov for yderligere 25 pct., og det vil derfor være på sin plads, at der oprettes en skole i Jylland, da det vil være det område i landet, der først vil føle jordemodermangelen.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (2. august 1972):

Efter § 6 i lov nr. 282 af 7. juni 1972 om svangerskabshygiejne og fødselshjælp påhviler det amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner fra 1.

april 1973 at ansætte jordemødre og hjælpepersonale i det omfang, det er nødvendigt for at tilvejebringe vederlagsfri adgang til forebyggende helbredsundersøgelser i anledning af svangerskab og til fødselshjælp. I overensstemmelse med anvisningerne i betænkningen om fødselshjælpens tilrettelæggelse, afgivet af indenrigsministeriets jordemoderudvalg (betænkning nr. 633/72), må det forventes, at jordemoderassistancen, der der i dag ydes af henholdsvis distriktsjordemødre og privat praktiserende jordemødre, fra den 1. april 1973 i det store og hele vil blive ydet af offentligt ansatte jordemødre, der er samlet på centre med 6-7 jordemødre pr. center.

Denne koncentration af jordemødre på centre indebærer efter min opfattelse, at det ikke alene vil være muligt at tilbyde jordemødrene bedre arbejdsvilkår, end det er muligt under den nuværende organisationsform, men tillige, at der vil blive mulighed for en mere rationel og ensartet udnyttelse af den enkelte jordemoders arbejdskraft. Hertil kommer, at det i kraft af den offentlige ansættelse vil være muligt at opnå en mere ligelig fordeling af jordemoderbetjeningen, end det er muligt nu.

Efter en af jordemoderudvalget foretagen undersøgelse var der i 1968 576 aktive jordemødre. Antallet af fødsler i 1971 var 76.170, svarende til ca. 132 fødsler pr. jordemoder årligt, en ligelig fordeling af antal fødsler pr. jordemoder forudsat.

Såfremt alle fødsler var hjemmefødsler, må det antages, at det ville være ønskeligt at nedsætte det gennemsnitlige antal, 132 fødsler pr. jordemoder, men da kun 13 pct. af fødslerne i 1970 var hjemmefødsler, mens de resterende 87 pct. foregår på obstetrisk afdeling, anden sygehusafdeling eller på klinik, og da jordemødrene kan overkomme flere institutionsfødsler end hjemmefødsler, kan det nævnte gennemsnitstal ikke lægges til grund for vurdering af det fremtidige behov for jordemødre. Den kraftige tendens i retning af, at et stadig stigende antal kvinder ønsker og får mulighed for at føde